Nedjelja, 01.03.2020.g.

Prije svake nedjeljne svete mise u našoj žunoj crkvi u 10.30, popularno

nazvane "đačka", jer tu najviše dolaze djeca, mladi i njihovi roditelji,

okupi se i dječji zbor župe radi probe. Pa onda, dok ne počne molitva

Krunice Božjem milosrđu, vježbaju nove pjesme i napjeve koje onda

pjevaju na misama.

Tako je bilo i danas. Zatvorio sam oči i osluškivao što vježbaju a tu i tamo

i zapjevao s njima.

Vježbali su pjesmu "Jerihonske zidine". Kada su u jednom trenutku dječji

glasovi, svi zajedno, iz punog glasa, zapjevali "Jerihonske zidine... Neka

padnu!", mene su prošli trnci po tijelu ...

Osjetio sam čista dječja srca koja pjevaju svojem dragom Isuseku!

A onda sam se sjetio svoje kćeri koja mi je jednom pričala kako je znala,

kada je bila mala curica, moliti navečer prije spavanja i zahvaljivati svome

Isuseku za tatu, i mamu, i bracu, i sunce, i cvijeće ... da je znala tako i po

sat vremena nabrajati i razgovarati sa svojim Isusekom...

A meni su krenule suze kada sam se prisjetio kako sam ja u tim njezinim

danima bio daleko od njezinog Isuseka, kako sam Ga svojim grijesima

ranjavao, kako nisam bio ni dobar vjernik, ni dobar otac, ni dobar muž ...

Suze su mi samo dalje nastavile teći kada sam se sjetio tih divnih dječjih

molitvi iz čistih dječjih srdaca njihovom Isuseku...

Ta čistoća dječje molitve može razrušiti ne samo Jerihonske zidine nego i

zidine okamenjenih srdaca njihovih roditelja i svih onih za koje mole...

Tko zna, nisam ju nikad pitao, da li je moja kćer u tom svojem djetinjstvu

molila i da njezin tata bude bolji tata...

Baš me zaboljelo kada sam se toga prisjetio...toliko sam povrjeđivao

svoju obitelj u tim danima ... A mislio sam da činim dobro...

Dugo je još Gospodin lomio "Jerihonske zidine" mojeg srca ...

Iskrene dječje molitve ...koja snaga u njima...

Gospodine moj preljubljeni, oprosti za sve one trenutke kada

nisam bio kao dijete...